

възможно. Караманъ и Копитаръ съ догадка относять този паметникъ къмъ XI-ыя в. На страны-тъ 46-та, 76-та, 93-та четѣтъ-са нѣкои неясны приписки, написаны съ кирилловескы буквы въ по-подирнѣе време; кирилловескы-тъ думы и писма, що са-нахождатъ на образци и на другы украшенія въ началны-тъ расписаны буквы, види-са, да сѣ съвременны съ рѣкопись-та. Употребеніе-то на старо-българскы-тъ формы ст в. сц, що је произлѣзло изъ ск напр. людстѣн, употребеніе-то на буква-та ц в. шт, грѣцкы-тъ ѿ и ѿ, надстрѣчный-тъ знакъ—придыханіе-то, сичко туй съставя языка на рѣкопись-та и особености-тъ на правописаніе то ѣ. Малкѣ снемкѣ отъ Ассем. іев. съобща Копитаръ (Glag. Cl. tab. II.), а голѣмѣ и най-съвършенѣ — Силвестръ (Paleographie univ. T. I); синаксаря и календаря изъ нея напечата Копитаръ въ Hesych. disc. стран. 40.

II. Чешвероевангеліе Викшора Григоровича, въ Казань; то је заблѣжително особито, защото въ него са-спазилъ древній-тъ преводъ не на избраны-тъ евангелескы чѣтенія, но на сичкыя евангелескый текстъ напълно, освенъ тврдѣ малко изгубены листове. Рѣкопись-та је на дебелъ пергаментъ въ четвъртинка листъ, има 171 листове, 22 тетради, отъ които съка је въ 8 листове. Нѣма ѣ начало-то и край-тъ. Писмо-то ѣ не равно и дребно, но на първы-тъ листове тъмно, намѣстъ подновявано съ мастило; изобщо тя је исправенъ списекъ. Изъ отгорѣ и отдолу напразно-то по листове-тъ, глаголескы-тъ надписи часто има отриты и замѣнены съ кирилловескы. Тѣзи надписи